

Budapest, 1918. szeptember 29. – Budapest, 2002. január 13.

Négy polgári osztályt végzett, majd vasesztergályos segédlevelet szerzett. 1936 és 1939 között az esztergályos szervező bizottság tagja volt, a szociáldemokrata ifjúsági mozgalomban is tevékenykedett, majd tagja lett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak, 1943-ban az illegális kommunista mozgalomhoz csatlakozott. 1944 végén az illegális párt budai bizottságának tagja, részt vett a fegyveres nemzeti ellenállásban. 1945-ben hadifogságba esett, kiszabadulása után a Kábelgyár, a Telefongyár és a Szürketaxi dolgozója volt. 1948-ban az MKP budafoki bizottságának titkára, ekkor a Budafoki Nemzeti Bizottságba is bevásztották. 1949-ben lett a MÁVAG párttitkára, 1950-től a VIII. kerületi népfrentbizottság, majd a Budapesti Népfrentbizottság elnöke. 1950. februárban az MDP Budapest VIII. kerületi pártbizottság titkára, majd 1950. június 25-én megválasztották az MDP Budapesti Pártbizottság vezetőjének. Megbízását 1952. november 15-ig töltötte be. 1950. május 31-étől volt az MDP Központi Vezetőségének tagja, 1951. márciusig az MDP Szervezőbizottság póttagja, majd 1953. júliusig tagja. Az MDP Politikai Bizottságába 1951. március 1-jén került be, előbb póttag volt, majd 1951. május 22-től rendes tagságot kapott. 1951. május és 1953. július között tagja volt az MDP KV Titkárságának. 1952. november 14-étől tagja a kormánynak is; 1953. július 4-ig a Minisztertanács elnökhelyettese, majd 1954. október 9-ig nehézipari miniszter volt. Ezután vegyipari és energiaügyi miniszter, majd 1954. október 30-ától ismét a Minisztertanács elnökhelyettese, 1956. július 30. és október 24. között első elnökhelyettese volt. A forradalom kirobbanásakor minden párt- és állami tisztségéből leváltották, 1956. november 16-án az MSZMP-ből is kizárták, de később visszanyerte tagságát. 1957. júliustól 1974-ig a Kohó- és Gépipari Minisztérium osztály, majd főosztályvezetője volt. Az 1949. május 15-i országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfrent nagy-budapesti listáján pótképviselővé választották, behívására 1950. november 30-án került sor. Mandátumát a következő választásokon is megőrizte, a budapesti listán szerzett képviselői megbízatásáról való lemondását 1957. május 9-én jelentették be a törvényhozásban.